

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 22 ΙΟΥΝΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρόγραμμα.

"Ὅς τις ἐκτέλει γνώμας εἰς τὸ κοινόν, εἶναι τῶν ἀδυνάτων νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς πολλῶν κατακρίσεις καὶ ἀπαρεσκείας. Τοῦτο μ' ἔκαμε νὰ συσταλθῇ εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς Σ. Κυβερνήσεως, ὅταν, μετὰ τὴν παραιτησιν τοῦ Κυρίου Θ. Φαρμακίδου, μ' ἐτίμησε διορίσασα Ἐφημεριδογράφον τῆς καὶ ἐμπιστευθεῖσα εἰς ἐμὲ τὴν σύνταξιν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος. Ἡ ἐπίμνος αἰτησίς μου, τοῦ νὰ μετατεθῇ ἡ ἐκλογή εἰς ἄνδρα ἀξιωτέρον καὶ ἐμπειροτέρον μου, δὲν εἰσηκούσθη. Ἡ εὐπειθεῖα τέλος πάντων, τὴν ὅποιαν χρεώσω εἰς τὴν Σ. Κυβερνήσιν, καὶ τὸ ἱερὸν καὶ ἀπαραιτήτου χρέος, τὸ ὅποιον ἔχομεν, νὰ ὑπερετῇ ἕκαστος, ὅπως καὶ ὅσον δύναται, τὴν πατρίδα, μὲ ἡράγκασαν ὃν ἀναδεχθῶ ἔργον, τὸ ὅποιον ἄλλως θεωρῶ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν μάλιστα τῶν πραγμάτων κατάστασιν, ἀνώτερον τῶν δυνάμεών μου.

Εἰδοποιεῖται λοιπὸν τὸ κοινόν, ὅτι ἡ ἐξακολουθήσις τῆς διακοπείσης Γενικῆς Ἐφημερίδος ἀρχεται τὴν ἐρχομένην τετράδα. Δέλει δὲ ἐκδίδεσθαι δις τῆς ἐβδομάδος, ὡς καὶ πρότερον, καὶ περιέχει πρῶτον μὲν τοὺς νόμους καὶ λοιπὰς πράξεις τῆς Σ. Βουλῆς, καὶ τὰς προκηρίξεις καὶ διατάγματα τῆς Σ. Κυβερνήσεως· δεύτερον δὲ, παντοδαπὰς εἰδήσεις ἐσωτερικὰς τε καὶ ἐξωτερικὰς, τῶν ὑποίων αἱ φέρονται τὸ ἐπίθετον ἀξιωματικαὶ δέλουν θεωρεῖσθαι ὡς βεβαιόταται· καὶ τρίτον, πᾶν ὅ τι ὠφελεῖ, ἢ εὐχαριστεῖ μετὰ τινος ὠφελείας τὴν περιέγειαν.

Προσκαλῶ ὅλους τοὺς ἀποσωπολήπτους φίλους τῆς ἀληθείας νὰ μὲ συντρέχωσιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, ὅς τις εἶναι ἡ κοινὴ ὠφέλεια· σκοπὸς, τὸν ὑποίων μόνον καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἔχωσιν εἰλικρινῶς εἰς ὅσα γράβουν. Ἡ ἀδεια τοῦ ἐλευθέρως λαλεῖν καὶ γράφειν, καθὼς καὶ ἡ ἀδεια τοῦ ἐλευθέρως νεῖν, εἶναι ἀναμφισβότως ἐν τῶν οὐσιωδεστέρων συστατικῶν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου· ἀλλ' ὅπου εἰ ἴμοι διὰ μακρὰς καὶ συνεχὺς ἀσκήσεως δὲν ἀποκατεστάθησαν ἀνώτεροι τῶν παθῶν ὅπου ἡ κοινὴ γνῆμη ἢ δὲν ὑπάρχει ὁλοτελῶς, ἢ εἶναι διεστραμμένη ὅπου τὸ ἄθος, ὅλον ἐν ἐνεργείᾳ κατ' ἐξωτερικῶν ἐχθρῶν, δὲν

δύναται χωρὶς βλάβην νὰ ἐνεργήσῃ ἐν ἑαυτῷ, νὰ περιττεῖλῃ τὰς καταχερήσεις καὶ νὰ γένη ἐν καὶ κύριον ἑαυτοῦ, ἡ ἀδεια αὕτη πρέπει νὰ συνοδεύεται μὲ μεγάλην προσοχὴν καὶ φρόνησιν, ὥστε νὰ μὴ γίνεταί τις τρόπον τινὰ αἰτίον τῆς ἀπὸ τὸν σκοπὸν ἀποτροπῆς τοῦ ἔθνους. Ὅτι λοιπὸν ἀφορᾷ εἰς διόρθωσιν τῆς κοινῆς γνώμης, εἰς μόρφωσιν καλῶν πολιτῶν καὶ καλῶν στρατιωτῶν, ἐνθαρρύνει εἰς τὸν ἀγῶνα, ἐμπνέει ὀρθὰ φρονήματα, στερεώνει τὴν ἐλευθερίαν, εἶναι καὶ ἐπαινετὸν καὶ κοινωφελές· ὅτι δὲ διεγείρει ἢ ζωσχολεῖ προσωπικὰ πάθη καὶ φέρει τὴν διχόνοιαν μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν, εἶναι μισητὸν καὶ ὀλέθριον.

Ἡ εἰρησία τιμὴ τῆς Ἐφημερίδος μένει ἡ αὐτὴ, ὡς καὶ πρότερον, ἦτοι ἐξ τέσσαρα ἰσπανικὰ, πληρωτέων τῶν τριῶν ἀνὰ ἑξαμηνίαν.

Οἱ συνδρομηταὶ δίδουν τὰς πληρωμὰς ἐνταῦθα μὲν εἰς τὸν συντάκτην αὐτὸν,

Ἐν Σύρῳ δὲ εἰς τὸν κύριον Ἀντώνιον Νίκαν.

Ἐν Ζακύνθῳ εἰς τὸν κύριον Παναγιώτην Γκίκαν.

Ἐν Κεφαλληνίᾳ εἰς τὸν διδάσκαλον κύριον Ν. Βάμβαν.

Ἐν Κερκύρᾳ εἰς τὸν κύριον Κωνστ. Γεροστάθην.

Παρὰ τῶν ὁποίων δέλουν λαμβάνει τακτικῶς καὶ τὰ φύλλα τῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ναυπλίῳ, 18 Ἰουνίου 1827.

Γ. Χρυσήδης.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ,

Ἐπειδὴ κρίνεται ἀναγκαῖα ἡ ἐξακολουθήσις τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπειδὴ εἶναι ἀνάγκη νὰ διευδύνεται καλῶς ἡ ἐθνικὴ τυπογραφία.

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Γεώργιος Χρυσήδης διορίζεται Ἐφημεριδογράφος τῆς Κυβερνήσεως ἀπὸ τοῦ Κ. Θεοκλήτου Φαρμακίδου παραιτηθέντος.

Β'. Θέλει ἔχει ὑπὸ τὴν ἐπιστάτην τοῦ τῆς τυπογραφίας τῆς Κυβερνήσεως συγκείμενῃ ἀπὸ τρία πιστήρια μὲ ὅλα τὰ ἀναγκαῖα τῶν.

Γ. Θέλει λαμβάνει τὰ πρακτικὰ τῆς Βουλῆς παρὰ τοῦ Α'. Γραμματέως αὐτῆς, διὰ νὰ τὰ δημοσιεύῃ διὰ τῆς ἐφημερίδος.

Τὰ δὲ πρακτικὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς ἐπισήμους εἰδήσεις θέλει λαμβάνει παρὰ τῶν ἀνηκόντων Γραμματέων τῆς Ἐπικρατείας, διὰ νὰ τὰς δημοσιεύῃ ὡσαύτως.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας θέλει ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Τῇ 9 Ἰουνίου 1827, ἐν Πόρῳ.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννοῦλης Νάκος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Τ. Σ.] Αναστάσιος Λόντος.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ
Διακηρύττει.

Κατὰ τὴν 18 τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου ἡ πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν ἐκήρυξε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5745 προκηρύγματος τὸν πραγματικὸν ἀποκλεισμὸν ὅλων τῶν παραλίων τῶν κόλπων Ἐρετριακοῦ καὶ Μαλλιακοῦ, καὶ ὅλης τῆς περιφέρειας τῆς νήσου Εὐβοίας, ὡς ἡ τότε τῶν πολεμικῶν πραγμάτων θέσις ἀποκατέστησεν ἀναγκαῖον. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ δυστυχίαν ἡ τύχη τοῦ πολέμου παρέδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ τὴν κλειψὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐπομένως τὰ Ἑλληνικὰ στρατεύματα ἀπαιτεῖτο νὰ καταλάβωσιν, ὡς καὶ ἤδη κατέλαβον, ὅλας τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα θέσεις διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς Ἐπικρατείας, δι' αὐτὸ τοῦτο ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ βλέπουσα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐκτείνῃ ἀναλόγως τὰ ὅρια τοῦ ἀποκλεισμοῦ, κηρύττει διὰ τῆς παρούσης ἀποφάσεως τὰς ἀπαιτούμενας καὶ τὰ παράλια τῆς Ἀκλεισμένας, ὅλους τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τοῦ Ἐρετριακοῦ κόλπου, ὅλους τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τοῦ Ἐρετριακοῦ κόλπου, ὅλους τοὺς λιμένας καὶ ὅλην τὴν περιφέρειαν τῆς νήσου Εὐβοίας ἐμὸν μὲ τὰ περὶ αὐτὴν ἰσχύοντα, καὶ ὅλους τοὺς λιμένας καὶ τὰ παράλια τοῦ Μαλλιακοῦ κόλπου.

Ὁ ἀποκλεισμὸς οὗτος ἐνεργεῖται πραγματικῶς ἀπὸ ἰκανὴν ναυτικὴν δύναμιν ἐπ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη διορισθεῖσαν, ἥτις θέλει ἔχει κατὰ τοὺς Νόμους ὅλα τὰ παρὰ τῆς λαθρεμπορίας τοῦ πολέμου δίκαια καὶ θέλει ἀνέξῃ ἀναλόγως τῆς χρείας.

Βίδωποιονταὶ λοιπὸν ἀπαξάπαντες οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν Σ. οὐδετέρων δυνάμεων, διὰ νὰ διατάξουν τοὺς ὑπὸ οὐδετέραν σημαίαν πλοίαρχους, νὰ εὐλαβηθοῦν τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, φυλάττοντες ἀπαρα-

βάτως τοὺς ὅρους τῆς οὐδετερότητος καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 9 Ἰουνίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννοῦλης Νάκος.

Ὁ προσωρ. ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν.

[Τ.Σ.] Γραμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. Γλαράκης.

Τὴν 14 τοῦ ἐνεστῶτος πρῶτ' ἀνεχώρησεν ἐκ Πόρου ἡ Σ. Κυβέρνησις, καὶ τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν δειλὴν κατευωδῶθη διὰ θαλάσσης ἐνταῦθα, καὶ ὑπεδέχθη μὲ μεγίστην χαρὰν καὶ σέβας ἀπὸ τε τὸ στρατιωτικὸν καὶ τοὺς πολίτας. Συνωδεύθη δὲ εἰς τὸν πλοῦν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ Σταυροῦ Γρίβα, ὅστις ἦλθεν ἐπὶ τοῦτο εἰς Πόρον, δεικνύων τὴν πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν εὐπείθειάν του καὶ τὴν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν νόμων ἀφοσίωσίν του· διωρίσθη δὲ ἀρχηγὸς τῆς φρευγᾶς τοῦ Ναυπλίου.

Εἰς τὴν ἐκ Πόρου ἀναχώρησίν της καὶ μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἀφίξιν της ἐξέδωκεν ἡ Σ. Κυβέρνησις τὰς ἐξῆς διακηρύξεις.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ
Διακηρύττει.

Κατὰ τὸ ἸΗ' ψήφισμα τῆς ἐθνικῆς Γ' Συνελεύσεως, διὰ τοῦ ὁποίου προσδιορίζεται καθέδρα τῆς Κυβερνήσεως τὸ Ναύπλιον, ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ ἤθελεν ἤδη μεταβῆ ἐκεῖσε ἀμέσως μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ἐὰν αἱ περιστάσεις δὲν τὴν ἠνάγκαζον νὰ ἀναβάλῃ ἕως τῶρα τὴν μετάβασίν της, τὴν ὁποίαν βάλλει σήμερον εἰς πρᾶξιν.

Ἐλπίζει δὲ, φθάσασα εἰς Ναύπλιον, νὰ ἴδῃ ἐντὸς ὀλίγου ἀπαρτισμένον τὸ σῶμα τῆς Βουλῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη τὸ ἔθνος τὴν Νομοδοτικὴν δύναμιν, καὶ τῆς ὁποίας ἡ σύμπραξις καθίσταται τοσοῦτον ἀναγκαία, ὅσον εἶναι δεινὰ αἱ περιστάσεις τῆς πατρίδος.

Ἀφίνουσα δὲ τὴν νῆσον τοῦ Πόρου ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ, χρεὶς της κρίνει νὰ φανερῶσιν δημοσίως τὴν εὐχαρίστησιν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς κατοίκους, διὰ τὴν προθυμίαν, μὲ τὴν ὁποίαν τὴν ὑπεδέχθησαν, καὶ διὰ τὸ καλὸν των φέροισιν εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς της.

Ἐν Πόρῳ, τῇ 14 Ἰουνίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννοῦλης Νάκος.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

(Τ.Σ.) Αναστάσιος Λόντος.

Ἑλληνικὴ Πολιτεία.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Διακηρύττει.

Ἀμα ἀναδεχθεῖσα ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ τὰ ἱερώτατα καὶ βαρύτερα χρέη τῆς κυβερνήσεως, ἐλα-
βὼν πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐκπληρώσῃ καὶ τὴν ἀπόφασιν
τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως, νὰ μεταβῇ ἔκτοτε ἐνταύ-
θως εἰς Ναύπλιον, ψηφισθὲν καθέδραν αὐτῆς καὶ τῆς
Βουλῆς. Ἀλλὰ περιστοιχουμένη ἀπὸ σπουδαίας καὶ
κατεπειγούσας ὑποθέσεις τῆς Πατρίδος, κατεξαίρετον
περικλῆς, ἀπαιτούσας ἐξ ἀνάγκης τὴν διαμονὴν αὐ-
τῆς εἰς τὴν νῆσον Πόρον ὡς πλησιέστερον εἰς τὸ θέ-
ατρον τοῦ πολέμου κειμένην, ἠναγκάσθη καὶ μὴ δέλου-
σα ν' ἀναβάλῃ μέχρι τοῦδε τὴν ἐνταῦθα μετάδασιν αὐτῆς.

Ἦδη, καὶ μολανότι πολλαὶ ἐκ τῶν πρακτικῶν ταύ-
των ὑποθέσεων τῆς πατρίδος ὑπεργόρευον τὴν ἀνάγκην
νὰ χρονотριβήσῃ ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ εἰσέτι
ὀλίγον μακρὰν τῆς καθέδρας αὐτῆς, μολοντοῦτο, ἐνδι-
δουσα εἰς τὰς ἐπανειλημμένας προσκλήσεις τῶν ἀρχι-
γῶν τῆς φρουρᾶς, τῶν στρατιωτικῶν καὶ ὅλων ἐν γέ-
νει τῶν πολιτῶν τοῦ Ναυπλίου, ἔσπευσεν νὰ μεταβῇ
εἰς τὴν καθέδραν τῆς, εὐχομένη ἀπὸ καρδίας νὰ δυνη-
θῇ νὰ ἐκπληρώσῃ τὰ ἱερώτατα χρέη τῆς ἀξίως τῶν
ἐλπίδων τοῦ κοινοῦ.

Μεταβᾶσα δὲ ἐνταῦθα κρίνει χρέος τῆς ἱερώτατον,
πρῶτον νὰ κηρύξῃ δημοσίως τὰ ζωηρὰ αὐτῆς αἰσθή-
ματα διὰ τὴν ὁποίαν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης
ἔδειξαν εὐχάριστον καὶ τρόντι ἀγαθῶν πολιτῶν ἀξίαν ὑπο-
δοχὴν πρὸς αὐτήν, καὶ δεύτερον νὰ βεβαιώσῃ τὸ κοινόν, ὅτι
θέλει προθυμοποιηθῇ καὶ εἰς τὴν φρουρὰν νὰ χορηγήσῃ
ὅλην τὴν δυνατὴν περιβαλψιν, καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς
πολίτας τὴν ἐπιθυμητὴν ἀσφάλειαν καὶ διατήρησιν
τῶν δικαίων των. Ἀλλὰ πρὸ πάντων εἶναι ἐντελῶς
πεπεισμένη, ὅτι θέλει ἰδεῖ ἅπαντας νὰ προσφέρωσι
τὸ πρὸς τοὺς νόμους ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὴν ὑπο-
ταγὴν, καὶ τὴν εἰς τὰς διαταγὰς τῆς ἀπαιτούμενης
εὐπειθείαν. Τοιοῦτοτρόπως δὲν μένει κάμμία ἀμφιβο-
λία, ὅτι θέλει εἰσαχθῇ ἡ ἐπιθυμητὴ ἁρμονία, καὶ ἐ-
κάστου τὰ δίκαια θέλουν ἀσφαλισθῇ διὰ τῆς ἰσχύσε-
ως τῶν νόμων.

Κάτοικοι τοῦ Ναυπλίου! Ὅλοι γνωρίζετε τὴν κα-
τάστασιν τῶν πραγμάτων τῆς Πατρίδος, καὶ δὲν εἴ-
ναι χρεῖα νὰ σᾶς τὴν ἐξηγήσῃ ἡ Κυβέρνησις. Ταῦτα
μόνον χρεωστεῖν νὰ ὑπενθυμίσῃ καὶ νὰ προτρέψῃ ἅπαν-
τας, ὅτι εἶναι ἀδύνατον νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν σκο-
πὸν τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἐὰν ὅλοι μὲ κοινὴν σύμ-
φωνίαν δὲν προθυμοποιηθῶμεν νὰ συνεργήσωμεν εἰς
αὐτήν, ἀφίνοντες κατὰ μέρος πᾶν ἄλλο ἰδιαίτερον
τέλος καὶ ὅτι ὅλοι ὀφείλομεν νὰ συντελέσωμεν ἑκα-
στός διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ διαγωγῆς εἰς τὴν στερέ-
ωσιν τῶν νόμων, ἐκ τῶν ὁποίων μόνον δύναται νὰ

πηγάσῃ ἡ ἀληθὴς εὐδαιμονία τοῦ ἔθνους.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Ἰουνίου 1827.

Ἡ Ἀντικυβερνητικὴ Ἐπιτροπὴ

Γεώργιος Μαυρομιχάλης.

Ἰωάννης Μ. Μιλαήτης.

Ἰωαννούλης Νάκος.

Ὁ Προσωρινὸς ἐπὶ τῶν Πολεμικῶν

Γρμμ. τῆς Ἐπικρατείας Γ. Γλαράκης.

Ἐγχώριοι Εἰδήσεις.

Ἐκ Ναυπλίου.

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν τὸ πρῶτ' ἔγινεν ἡ ἀνοξίς
τῆς συνελεύσεως τῆς Σ. Βουλῆς. Προηγηθείσης τῆς
ιεράς τελετῆς, μετὰ τὸν ὄρκον, ἐξεφωνήθη ἐκ μέρους
τοῦ Προέδρου ὁ ἐξῆς λόγος.

Συμπολιταὶ Ἀντιπρόσωποι!

Εἶναι δίκαιον νὰ ἀρχίσω ὁμολογῶν δι' ὑμῶν εἰς τὸ
Πανελλήνιον τὰς ἐγκαρδίους εὐχαριστίας μου διὰ τὴν
τιμὴν, τῆς ὁποίας συγκαταβατικῶς με ἠξίωσεν, ἐμ-
πιστευθὲν μᾶλλον εἰς τὴν ἡλικίαν καὶ τὸν ζῆλόν μου,
παρὰ εἰς τὰ φῶτα καὶ τὰ προτερήματά μου, τὴν
Προεδρίαν τοῦ Σεβαστοῦ Σώματός Σας. Ἄν ἀγάπη
εἰλικρινὴς πρὸς τὴν Πατρίδα, ἂν καρδία καθαρά καὶ
φύσει ἐναντία εἰς κάθε εἶδος φατριαστικοῦ πνεύματος,
τέλος πάντων, ἂν ζῆλος ἀδόλος ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς
ἀνεξαρτησίας καὶ τῶν ἀναπαλλοτριωτῶν δικαιωμάτων
τῶν συμπολιτῶν μας εἶναι τὰ μόνα ἀπαιτούμενα εἰς
τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν μεγάλων χρεῶν μου, ἐστὲ βέβαιοι,
Κύριοι, ὅτι τόσον ὀλιγώτερον δέλω κινδυνεύσει νὰ μὴ
δικαιώσω τὴν ἐντιμὸν ἐκλογὴν τοῦ ἔθνους μου, ὅσον διότι
δέλω πάντοτε ἔχει ὁδηγούς καὶ συμβουhoὺς μου τὴν
πολυπειρίαν καὶ φρόνησίν Σας.

Συμπολιταὶ Ἀντιπρόσωποι! Ἐργασίαν ἀναγκαίαν
καὶ σωτηριώδεις ἀπαιτοῦσιν ἐκ μέρους Σας ὅλην τὴν
δυνατὴν ἐπιμέλειαν καὶ προσοχήν. Ὅσον τὰ στιχεῖα
τῆς κοινωνικῆς τάξεως ἀναπτύσσονται, ὅσον αἱ ἀνάγ-
και τοῦ ἔθνους πολλαπλασιάζονται, τοσοῦτον καὶ τὰ
χρέη τῶν ἀρχόντων αὐξάνουσιν, ἀναλόγως ὑπόκεινται καὶ
εἰς εὐθύνην μεγαλητέραν. Εἰς ὑμᾶς κατ' ἐξοχὴν ἀνή-
κει, Κύριοι, νὰ ὁδηγῆτε τὰ ἐπισφαλῆ βήματα τῶν
ἀναγεννωμένων ἔθνους μας. Εἰς ὑμᾶς νὰ τὸ χειραγω-
γῆτε εἰς τὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης καὶ ἀρετῆς,
διδάσκοντες αὐτὸ πᾶν ὅ,τι χρήσιμον καὶ ἀναγκαῖον εἰς
τὸ πταδῖον τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ του.
Εἰς τὰς χεῖρας Σας, ἐνὶ λόγῳ, εἶναι ἐμπιστευμένη
ἡ τύχη τοῦ ἔθνους μας.

Ἐν ἀπὸ τὰ εὐτυχῇ συμβάντα τῆς ἐποχῆς μας.
ἔξ' ὧν δικαίως πρέπει νὰ περιμένωμεν σωτηριώδη ἀπα-
τελέσματα πρὸς τὴν Πατρίδα μας, εἶναι καὶ ἡ ἀξία
τοῦ ἔθνους καὶ τῶν περιστάσεων ἐκλογὴ τοῦ Κυβερνήτου.

Εἴθε νὰ ἐναγκαλισθῶμεν ἐντὸς ὀλίγου τὸν καλὸν
Πατριώτην, καὶ τὸν τίμιον ἄνθρωπον!

Λίσσεται ἐπὶ τὰ κρείττω ἀλλοίωσις ἐγείναι εἰς τοὺς
θεμελιώδεις νόμους τῆς πολιτείας μας. Ἡ ἀνάπτυξις
αὐτῶν δι' ἰδιαίτερων ὀργανικῶν νόμων εἶναι τὰ ἔργα

νομοθετικῶν γνώσεών Σας. Οἱ καλοὶ νόμοι, Κύριοι, εἰσι καρπὸς τῆς πείρας καὶ τῶν φώτων. Διὰ τῆς πείρας ἀνακαλύπτομεν τὰς ἐλλείψεις τῶν νόμων διὰ τῶν φώτων εὐρίσκομεν τὴν θεραπείαν τῶν ἐλλείψεων. Τὴν βοήθειαν μόνον τῶν φώτων, μία ζωρὰ φαντασία ἡμπορεῖ νὰ γεννήσῃ θεωρίας ὑψηλὰς καὶ ὠφέλιμας. Ἀλλ' εἰς μόνον τοὺς σοφοὺς διδασκάλους τοῦ γένους, τὸν χρόνον καὶ τὴν πείραν ἐδόθη νὰ διαλάσσωσι τὰς ἀπάτας τῆς φαντασίας, καὶ νὰ ὑπαγορεύουν σωτήρια ἀντιφάρμακα.

Ἀφ' ὅλους τοὺς νόμους, τοὺς ὁποίους πρὸ καιροῦ ζητεῖ ὁ ἐσωτερικὸς ὁργανισμὸς τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἀναγκαϊότερος εἶναι ὁ Περί Δικαστηρίων. Τὸ ἔθνος ἐπαπαύεται εἰς τὴν φρονήσιν Σας.

Ἐρῆσατε καὶ ὁ καιρὸς, καθ' ὃν ὁ Πατριωτισμὸς Σας θέλει ρίψῃ βλέμμα ἰδιαίτερον καὶ εἰς τὴν πολιτικὴν καὶ ἐγκληματικὴν νομοθεσίαν τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι καιρὸς νὰ πληρωθῇ καὶ κατὰ τοῦτο ἡ ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ, καὶ νὰ παύσῃ τὸ κράτος νόμων τόσο ἀντιφατικῶν καὶ ἐκ διαμέτρου ἀντικειμένων εἰς τὰς ὑγιεῖς καὶ φιλελευθέρους ἀρχὰς τοῦ πολιτεύματός μας. Ἀνθρώποι, οἱ ὅποιοι εἰς τὴν παντοδύναμον φωνὴν τῆς Πατρίδος ἀπεφάσισαν νὰ ἀρνηθῶσιν ἑαυτοὺς, νὰ ἄρῃσι τὸν σταυρὸν, καὶ νὰ τρέξουν ὅπου ἡ πίστις καὶ ἡ Πατρίς τοὺς ἐπιδροσκάλουν, ἀπέκτησαν βέβαια τὸ πολῦτιμον δικαίωμα τοῦ νὰ ζῶσιν ὑπὸ τὸ κράτος μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὁμοιομόρφου καὶ ὁμοειδοῦς νομοθεσίας, ἀναλόγου μὲ τὰς ἀνάγκας τῆς κοινωνίας καὶ συμφώνου μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ αἰῶνος.

Ὁργανον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τοῦ λαοῦ, ἡ ἐλευθερία τοῦ τύπου, δικαίως θεωρεῖται ὡς ἐν ἀπὸ τὰ οὐσιωδέστερα καὶ ἀναγκαϊότερα ὑπομὀχλια εἰς τὴν κίνησιν καὶ ἐνέργειαν τῆς Παραστατικῆς Κυβερνήσεως. Ὡς τοιαύτην, Κύριοι, τὴν καθιέρωσαν καὶ οἱ Σεμελιώδεις νόμοι τῆς πολιτείας μας, καὶ ὡς τοιαύτην χρεωστεῖτε νὰ τὴν ὑπερασπίζεσθε ἀπὸ τὰς δολίους ἐπιδρομὰς τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ δεσποτισμοῦ, δύο εἶδη ἐχθρῶν, οἱ ὅποιοι ἀπ' ἀρχῆς κόσμου εὐρίσκονται εἰς πόλεμον ἀκατάπαυστον μὲ τὰ φῶτα καὶ μὲ τὴν δημοσιότητα.

Τῶν ἐθνῶν σήμερον ἡ κυριώτερη δύναμις συνίσταται, Κύριοι, εἰς τὴν κοινὴν πίστιν (Credat public). Τὴν ἀλήθειαν ταύτην ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν, ἃς φαινόμεθα πάντοτε πιστοὶ εἰς τὰς χρηματικὰς διαπραγματεύσεις μας, καὶ ἀκριβεῖς εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποσχέσεών μας. Πίστις καὶ ἀκρίβεια ἃς εἶναι, οἱ ἀδιάσπαστοι δεσμοὶ οἱ ὅποιοι μέλλουν νὰ ἀρχήσουν καὶ νὰ διαυγίσουν μετὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν σχέσεις καὶ φιλίας μας.

Θλιβερὸν συμβεβηκὸς καταβλίσκει πρὸ καιροῦ τινὸς τὴν καρδίαν μας. Ἡ Νίκη ὀδηγουμένη μὲ ἐπιτηδίοτητα ἀπὸ χεῖρας κριζομένης χριστιανικατάτας, ἀπέρασεν εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀσπόντων ἐχθρῶν τοῦ χριστιανισμοῦ.

Ἡ εὐκλεὲς Πατρίς τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν, αἱ

κλειναὶ Ἀθῆναι ἔπρεσαν πάλιν εἰς τὴν ἐξουσίαν τῶν βαρβάρων. Ἐπείσε, Κύριοι, καὶ τὸ Μεσολόγγιον, ἀλλ' ἔπρεσεν Ἑλληνικῶς. Οἱ ἀληθεῖς Ἕλληνες ἀποθνήσκουσι, ποτὲ δὲν πραγματεύονται.

Μὴ μικροψυχούμεν ὅμως, Κύριοι! Ἡ σωτηρία μας, εἶναι ἀκόμη εἰς τὰς χεῖράς μας. Ὁδηγούμενοι ἀπὸ τὸν ἀστέρα τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης συνοδευόμενοι ἀπὸ τὰς εἰλικρινεῖς εὐχὰς τῶν φιλανθρώπων λαῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικής, καὶ ὑποστηριζόμενοι ἀπὸ τὰς γενναίας αὐτῶν συνδρομὰς καὶ βοηθείας, ἃς μὴν ἀπαυθίσωμεν εἰς τὸν ὑπὲρ Πίστεως ἱερὸν καὶ ἑνδοξὸν τοῦτον ἀγῶνα, καὶ ἃς ὀρκωθῶμεν καὶ αὖθις ἔμπροσθεν τοῦ δυσιαστηρίου τῆς Πατρίδος μας, εἰς τὸ ὄμα τῶν ἀθανάτων Προγόνων μας, καὶ εἰς τὰ λείψανα τῶν ἡρωικῶς ἀποθανόντων συναδελφῶν μας, ὅτι τὸ ἀμετάκλητον Ἑλληνικὸν σύνθημά μας ἦτοι καὶ ἔσεται Ἐλευθερία ἢ Θάνατος.

Ἐν Ναυπλίῳ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς

Ν. Ρενιέρης.

τῇ 20 Ἰουνίου 1827.

Γράμμα τῆς 22 Μαΐου ἐκ Κερκύρας καὶ ἑτερον τῆς 27 τοῦ αὐτοῦ ἐκ Ζακύνθου ἀξιόπιστα μᾶς βεβαιόνουν ὅτι ὁ ἐν Βιέννῃ κύριος Ποστολάκας ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τὴν ἀδειαν νὰ συστήσῃ ἐκὼς φιλελληνικὴν ἐπιτροπὴν καὶ ὅτι ἡ νέων βοηθειῶν αὐτῇ πηγὴ ἐλπίζεται ἐκ πολλῶν διδομένων ὅτι θέλει εἶναι πολλὰ πλουσία, ὥστε νὰ μᾶς χορηγῇ οὐκ ὀλίγον τὰ πρὸς συντήρησιν τοῦ ἀγῶνος, πρὸς λύτρωσιν αἰγυμαλῶτων καὶ βοηθείαν τὸν ἐνδεῶν.

Θεωροῦντες ὡς ἀληθῆ τὰ ἀνωτέρω, πρέπει νὰ ἐμυλογήσωμεν ὅτι ἡ ἐκσπλαγχνία τοῦ Αὐτοκράτορος πρὸς λαὸν χριστιανικὸν ἑπτὰ ἔτη κινδυνεύοντα νὰ ἀπολέσῃ καὶ αὐτὴν τὴν φυσικὴν του ὑπαρξιν ὑπερέβαλε τέλος πάντων τὰ δεινὰ ἐμπόδια, μὲ τὰ ὅποια τὸν περιέκυκλονε τῶσαν καιρὸν ἡ πολιτικὴ τῆς Εὐρώπης ἀνωμαλία.

Ὁ ἐν Ζακύνθῳ ἀνταποκριτὴς προσθέτει, ὅτι περὶ κινήσεως Αὐστριακῶν καὶ Ῥωσικῶν στρατευμάτων, τὸ πρᾶγμα φαίνεται βέβαιον, ἀλλ' ὁ σκοπὸς εἶναι διὰ τοῦ ἀγνωστος καὶ ἀβεβαίος, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν στρατευμάτων.

--- Γράμματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἕως 3 Ἰουνίου ἀναφέρουν ὅτι ὁ Ῥωσικὸς πρέσβυς τὴν 2 τοῦ ἐνεσθῆτος ἐπισκέφθη κατὰ πρῶτον τοὺς βεζύρη, καὶ τὴν 3 τὸν σουλτάνον. Ὁ κύριος Φοντὼν καὶ ἄλλα σωματικά ὑποκείμενα τῆς Ῥωσικῆς πρεσβείας, τὰ ὅποια ἦσαν εἰς Ὀδησσὸν μὲ τὰς εἰκογενείας των, ἐπίστρεψαν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἡ δὲ κυρία σύζυγος τοῦ πρέσβους περιεμένετο ἐξ Ὀδησσοῦ νὰ ἔλθῃ μίαν κορδέτταν. Οἱ Ῥῶσοι δείχνουν μεγάλην φιλίαν πρὸς τοὺς Τούρκους, ἃν καὶ μέχρι τοῦδε δὲν ἀνέλαυσαν τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν Αἰερμανίῳ αὐτοῦ.

--- Ἡ εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ λιμένος τῆς Αλεξανδρείας πλεύσασα ναυτικὴ μαῖρα ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ Στολάχου λόρδου Κοχράν, ἐπείστρεψε μετὰ τῆς πώλησιν ἑνὸς ἐχθρικοῦ πολυμικροῦ βρικίου.